

Dvaadvacetiletá Katerina Demetrashvili je místopředsedkyní Mladého Pirátstva a místopředsedkyně Pirátů na Praze 6.

Do Sněmovny kandiduje na pražské kandidátce na sedmém místě. S politikou začala před čtyřmi lety, kdy vstoupila jak do Mladého Pirátstva, tak i do mládežnické organizace Starostů mSTAN. Nakonec u ní ale zvítězila Pirátská Strana. My jsme se Kateriny, která se dostala do našeho výběru 30 pod 30, ptali nejen na to, proč zvolila zrovna Piráty, ale i na hejty na sociálních sítích.

KATERINA DEMETRASHVILI: SPOUSTA ŽEN NECHCE UŽ KVŮLI SÍTÍM ANI KANDIDOVAT

Kdy jste se začala zajímat o politiku a kdo za to mohl?

O politiku jsem se začala zajímat víc až v roce 2021, kdy byly poslední volby do Sněmovny. Tam jsem to začala intenzivněji vnímat. Byla jsem stále ve své sociální bublině a bublině mladých lidí. Ze všech stran zaznívalo, že je důležité, aby se do Sněmovny dostaly hlavně liberální strany.

Programem a hodnotově mi byli nejbližší Piráti a Starostové. Řekla jsem si, že tomu trochu pomůžu a přidala jsem se k Mladému Pirátstvu a zároveň k mSTAN. To bylo zhruba v květnu, ještě před volbami. Po volbách, když jsem viděla, jak Starostové skutečně hlasují, jsem z mSTAN vystoupila, a nakonec se mi to osvědčilo jako správná volba. Potom, co vyplávaly různé korupční kauzy, jsem ve Starosty ztratila důvěru.

Mohla jste být členkou dvou mládežnických organizací zároveň?

Ano, můžete být ve více mládežnických organizacích zároveň, pokud samy o sobě vědí navzájem. Bylo ale vidět, že mě moc u Starostů nemusí, vždycky jsem byla trošku víc propirátská. Během kampaně v roce 2021 jsme měli společná koaliční trička, která si byla docela dost podobná. Vždycky jsem na společné stranické akce nosila to pirátské, protože se mi líbilo víc.

Vedl vás k politice třeba někdo ve vaší rodině?

Moji rodiče jsou oba z Gruzie a českou politiku aktivně neřeší. Můj táta aktuálně bojuje na Ukrajině, je v gruzínské legii jako sniper. Stavět se proti agresorům je u nás doma vlastně taková tradice. Dědeček bojoval ve dvou vlnách okupace Gruzie.

Vy už jste se ale narodila tady v Česku, nebo kdy sem vaše rodina přišla?

Narodila jsem se v Texasu. Tam se poznali i moji rodiče. V Česku ale žiju prakticky odmala.

Nyní jste tedy už členka České Pirátské strany. Jak probíhal přijímací proces?

Členkou Pirátů jsem od ledna roku 2024. Bydlím na Praze 6, tak jsem se přidala k místní organizaci, kde máme skvělou komunitu. U Pirátů jsem se zapojovala už dlouho, takže to přijetí bylo spíš formální. V porovnání s jinými stranami máme docela málo členů, ale zato aktivních.

Jak jste nakonec vnímala ony volby v roce 2021, kdy Piráti získali na úkor Starostů jen čtyři mandáty? Nebrali jste to ve straně svým způsobem jako zradu?

Já upřímně netušila, že to bude až takový průšvih. Když jsem se s poslanci začala bavit na osobní rovině, bylo vidět, že ve čtyřčlenném poslaneckém klubu je mnohem těžší všechno zvládnout, připravit se na všechny návrhy zákonů a podobně. Všichni měli nakonec desetkrát větší nálož, než očekávali. Ve výsledku jsem ale byla ráda, že volby nevyhrál Andrej Babiš, to mi v ten moment stačilo.

Měla jsem i velkou důvěru ve vládní koalici, protože program vypadal dobře, ODS slibovala rozpočtovou odpovědnost i starost o životní prostředí. První hřebík do rakve ale zabili hned během prvních sta dnů vlády, kdy se řešil polský příhraniční důl Turów. Ještě měsíc před volbami byla naše krajina prioritou, pak ji ale zaprodali, a to ještě se slibem, že už se tenhle hnědouhelný důl nebude nikdy řešit. To hodně podrazilo moji důvěru.

A co ten poslední hřebík, tedy odchod Pirátů z vlády kvůli vyhazovu Ivana Bartoše z ministerstva pro místní rozvoj. To jste vnímala jak?

To už jsem vnímala dost citelně. Když jsem viděla, jak Ivan dře a jak mu do toho ostatní hází vidle, tak mě to trápilo. Úředníci nechtěli spolupracovat a on se snažil změnit něco, kde byly už předem domluvené nějaké dealy. I když je digitalizace důležitá změna, o ní všichni vědí, že by se měla provést, tak v tomhle případě Ivan prostě kopal do vosího hnízda. Byl to pro mě docela šok, když jsem pak sledovala tu tiskovku, kde ho premiér odvolával z funkce.

Co se tedy podle vás Pirátům ve vládě povedlo?

Vzhledem k tomu, že jsme měli jen čtyři poslance a že spousta našich programových bodů šla i proti zájmům jiných stran ve vládě, tak myslím, že se nám toho povedlo spousta. Jako obrovský úspěch vnímám, že se nám povedlo prosadit protikorupční balíčky.

Na druhou stranu je taky pravda, že ty balíčky byly okleštěny o některé důležité věci, protože jsme se museli shodnout s koaličními partnery. To samé se stalo i s Ivanovým návrhem zákona o dostupném bydlení. S tím počtem, který jsme ve Sněmovně měli, si ale myslím, že to je hodně slušné.

Proč by tedy mladí lidé měli dneska volit Piráty?

Máme podporu odborníků, střízlivé nápady i konkrétní kroky k tomu, abychom je dotáhli. Zrovna pro mladé lidi, což já osobně řeším hodně, je to třeba právě návrh na vratné studentské granty. Ten nakonec podporuje i NERV. To, že dostanete prostředky na studium, které pak postupně vracíte, je super nápad a všichni s tím vlastně souhlasí.

Přesto je tu ale malá politická vůle se do toho opřít a vyřešit to. Není to totiž něco, pro co by poslanci hořeli, když ten problém sami nemají.

Těžko ho budou řešit. Poslanci ve Sněmovně budou řešit to, co řeší jejich věková skupina. To samé je i s bydlením a důchodovou reformou. Je naprosto klíčové dostat tam mladé lidi, protože jinak se nikam neposuneme.

Kandidujete na sedmém místě pražské kandidátky, figurují na ní ještě nějaké další mladé tváře?

Z mladých kandidátů jsem na kandidátce nejvýš. Dále je tam třeba Adam Zábranský nebo Martin Rota. Co jsme se bavili s Mladým Pirátským, tak jsme my mladší vlastně zastoupeni ve všech krajích a ve spoustě krajů i dost vysoko. Třeba předseda Mladého Pirátstva Kristián Sušer je trojka v Jihočeském kraji. Kateřina Stojanová je v Ústeckém kraji také dost

Můj táta aktuálně bojuje na Ukrajině, je v gruzínské legii jako sniper. Stavět se proti agresorům je u nás doma vlastně taková tradice.

vysoko. S poměrně jistým mandátem kandiduje na druhém místě ve Středočeském kraji Samuel Volpe. Takže těch mladých lidí je na kandidátkách dost a mám radost, že jsou na volitelných místech. To je, myslím, naše pirátské specifikum, že opravdu pouštíme mladé ke slovu.

Jaký máte vy sama pocit ze své kandidatury?

Je to pocit odpovědnosti a zároveň je to pocit i nějakého dluhu. Jak se říká, když nepůjdete volit, nemůžete pak nadávat, že se pak děje něco, pro co byste

Ano, miluju třeba komentář, který mi píše jeden člověk poměrně pravidelně, že jsem sice Pirátka, ale mám hezký nohy. Nebo „tak hezká, ale tak blbá“. No, aspoň je tam něco hezkýho... Mnohem lepší by ale bylo, kdybychom politicky soudili podle jejich názorů a hodnot, ne podle vzhledu. Stejně jako to děláme u jejich mužských kolegů.

Když jsem pak točila video o tom, že v Evropě máme největší procento pracujících studentů, protože prostě k tomu, aby mohli bydlet a nějak žít, pracovat musí, tak mi na to lidi psali, že kdybych si založila OnlyFans nebo šla k dálnici, tak mám ty peníze hned. Většinou to byli lidi na Facebooku.

Jak tohle snášíte?

Nejdřív jsem to brala dost blbě. Uvědomila jsem si, že u lidí, se kterými jste v kontaktu v běžném životě, vůbec nevíte, co píšou na internet, kde se pak chovají úplně jinak.

Jak byste motivovala mladé lidi, aby šli k volbám?

Politiku hodně lidí vnímá v první řadě hlavně na té komunální úrovni, takže za mě by určitě docela dobrým krokem bylo v tomto ohledu volební právo pro šestnáctileté v komunálních volbách. Ti by pak jako osmnáctiletí spíš chodili i k těm volbám celostátním. My na to ale bohužel nejsme připravení. Já jsem měla velké štěstí s kvalitní občanskou výchovou na gymnáziu, ale vím, že můj případ je spíš zářná výjimka. Takže myslím, že nejdřív musíme zařídit kvalitní občanskou výuku a až poté se o snížení věku pro volby v komunálu můžeme bavit.

Politiku hodně lidí vnímá v první řadě hlavně na té komunální úrovni, takže za mě by docela dobrým krokem bylo v tomto ohledu volební právo pro šestnáctileté v komunálních volbách. Ti by pak jako osmnáctiletí spíš chodili i k těm volbám celostátním. My na to ale bohužel nejsme připravení.

nehlasovali. Stejně tak, když chci vidět mladé lidi v politice, musím k tomu nějak osobně přispět. Pokud nebudeme mít ve Sněmovně mladé lidi, tak se jejich problémy prostě řešit nebudou.

Kolik by podle vás ideálně mělo být po volbách ve Sněmovně lidí do třiceti let?

No samozřejmě co nejvíc! Ale pro to, aby tam náš hlas měl sílu, tak si myslím, že ideální by byla čtvrtina, což by bylo i tak dost revoluční. Dneska ve Sněmovně není žádný poslanec do třiceti let, ale tři do ní v tom mladém věku nastupovali. Třeba naší poslankyni Kláře Kocmanové bylo po posledních volbách, tuším, osmdvacet nebo devětdvacet. Teď ale vidíme také to, že spousta političek už nechce kandidovat, přitom i před tím bylo žen v politice málo.

**Je pravda, že na to mohou mít vliv i sociální sítě. Když se na to člověk zaměří, tak ty útoky na ženy jsou přece jen častější a asi i jedno-
dušší než na muže...**

